

Jødeforfølgelse

Kilde 1

Magna Metz beretning efter spørgeskema 17. september 1946

2. oktober 1943. Efter at de forskellige "fanger" blev samlet i Vestre Skole, Odense, foretoges turen til Koldinghus i lukkede lastbiler, kvinder og børn siddende, mændene stående, med den smule bagage, man havde fået taget med, idet der kun blev givet en 20 minutter til at gøre sig færdig. På Koldinghus sad vi til kl. 9 om aftenen, strengt bevogtede af en skare SS'ere, hvorefter der blev blæst luftalarm, og turen gik ned til Kolding Banegård stående på lastbiler i buldrende mørke. På Kolding Banegård blev vi stillet op i række og geled og talt en halv snes gange af skrigende SS'ere. Endelig blev vi stoppet ind i kreaturvogne, ca. 35 i hver vogn, hvor der var buldrende mørkt, intet lys eller "aftrædelsesmulighed". Vi fik hverken vådt eller tørt udleveret, når lige undtages, at der ved en enkelt station på den 3½ døgns rejse blev os tildelt 2 flasker vand, som vi alle 35 måtte dele.

Den første nat var det os umuligt at sove, kun sørgede vi for, at børnene fik lidt hvile, men efterhånden var vi så udmattede, dels af chokket og dels legemlige trætte og ømme, at vi alle fik "anvist" en plads på det stenhårde gulv. Det værste var, at vi ikke anede, hvor vi blev sendt hen, men at vi blev slæbt langt væk, blev vi hurtigt klare over. Således forløb 3½ døgn, indtil der blev gjort holdt i Theresienstadt, Tjekkoslovakiet. Kammeratskabet undervejs var udmærket, når man tager i betragtning, at man var blevet stuvet sammen med mennesker, der var en ganske fremmed. Det mad, vi havde haft åndsnærværelse nok til at nedtage, blev lagt i en stor bunke og fordelt mellem os alle, navnlig med hensyntagen til børnene, af hvilke der var 4 i vores vogn.